

Dato: 30. april 2009
Kontor: Indfødsretskontoret
J.nr.: 2008/300-52
Sagsbeh.: KTH

Besvarelse af spørgsmål nr. 12 stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 31. marts 2009, jf. B 55 – bilag 10.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1. marts 2009 fra Martin og Evelyn Senn.”

Svar:

Integrationsministeriet kan oplyse, at ministeriet ved e-post af 3. april 2009 har besvaret Martin og Evelyn Senns henvendelse af 1. marts 2009.

Ministeriet har oplyst, at det er et grundlæggende princip i dansk indfødsretslovgivning at begrænse dobbelt statsborgerskab i videst muligt omfang. Ministeriet oplyste, at det efter § 4 i cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2009 om retningslinjer for naturalisation er en forudsætning for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er indforstået med at give afkald på sit hidtidige statsborgerskab. Hvis ansøgeren ikke automatisk mister sit hidtidige statsborgerskab ved naturalisation, stilles der krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab som betingelse for erhvervelsen af indfødsret.

Ministeriet oplyste endvidere, at det følger af § 7 i indfødsretsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004, at dansk indfødsret fortabes af den, som erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke. Ligeledes vil ugifte børn under 18 år fortabe deres danske indfødsret automatisk, såfremt barnet erhverver fremmed statsborgerret ved, at en af barnets forældre, som har del i forældremyndigheden, erhverver fremmed statsborgerret på en af de nævnte måder, medmindre den anden af barnets forældre vedbliver at være dansk og ligeledes har del i forældremyndigheden.

Om baggrunden for det grundlæggende princip om at begrænse dobbelt statsborgerskab, oplyste ministeriet, at det er den generelle politiske opfattelse i Danmark, at en person opnår et særligt tilhørsforhold og loyalitet over for det land, hvor den pågældende er statsborger.

Ministeriet oplyste ligeledes, at dobbelt statsborgerskab i nogle tilfælde accepteres. Ministeriet henviste således til § 4, stk. 2, i cirkulæreskrivelsen om naturalisation, hvorefter der ikke stilles krav om løsning over for ansøgere med flygtningestatus, ansøgere fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentligt store vanskeligheder at blive løst, ansøgere, der har fået afslag på løsning fra hidtidigt statsborgerskab, og ansøgere, der har dokumenteret, at den pågældende har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra sit hidtidige statsborgerskab.

Endvidere oplyste ministeriet, at børn kan erhverve dobbelt statsborgerskab ved fødslen, såfremt de automatisk erhverver fremmed statsborgerskab samtidigt med dansk indfødsret, fordi de har forældre med forskellig nationalitet. Ministeriet oplyste dertil, at der ikke efter den danske indfødsretslovgivning stilles krav om, at en person, der har erhvervet dobbelt statsborgerskab ved fødslen, på noget tidspunkt skal vælge mellem disse statsborgerskaber. Ministeriet oplyste, at det således er muligt efter den danske indfødsretslovgivning at have dobbelt statsborgerskab hele livet.

Ministeriet gjorde dog opmærksom på, at det følger af § 8, stk. 1, i indfødsretsloven, at den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.